

РЕШЕНИЕ

№ 1486

гр. София, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 20.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2146** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 156 – 161 от Д. -осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на М. М. К. против Ревизионен акт № Р-22221220008374-091-001/27.08.2021г., издаден от Г. М. В.-Н. на длъжност Началник сектор, възложил ревизията и И. Й. Л. главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, с който е ангажирана отговорността на жалбоподателката по чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК за задължения на "БАЛКАНСКИ - 2000 " ЕООД, потвърден с Решение № 175016.11.2021г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ при Централно управление на НАП - С. за задълженията на в общ размер на 487 060,29 лв., в т.ч. корпоративен данък /КД/ 294 223,08 лв. за данъчен период 2014 г., данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения /Д./ 182,65 лв., ДДС 34,58 лв., вноски за ДОО - за осигурители 438,82 лв., вноски за ЗО - за осигурители 174,96 лв. и вноски за УПФ - за осигурители 47,80 лв., всичките за данъчен период м. 03.2015 г. и лихви в общ размер на 191 958,40 лв.

Жалбоподателят твърди, че не са налице предпоставки за реализиране на отговорността ѝ по чл. 19, ал. 1 ДОПК. Конкретно сочи, че не е налице укриване на факти и обстоятелства, както и причинно-следствена връзка между твърдяното укриване на данни и невъзможността да бъдат събрани задълженията на „БАЛКАНСКИ - 2000“ ЕООД. Релевира, че укриването на факти и обстоятелства, като проявна форма на поведението на субекта на отговорността предполага активно, съзнателно действие, което в случая не е налице. На следващо място твърди, че не е

установено , че като управител на дружеството недобросъвестно е извършила плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото ЮЛ, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или е отчуждила имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, за да е налице основанието по чл.19, ал.2 ДОПК за ангажиране на личната ѝ отговорност.

Твърди, че само по себе си промяната в управлението категорично не би могло да се счете за форма на недобросъвестно поведение. Моли съда да отмени оспорвания акт като неправилен и незаконосъобразен.

В с.з., жалбоподателят, чрез адв. И. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът чрез представител юрк.Б. оспорва жалбата като неоснователна и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, по отделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл. 160 от ДОПК, прие за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221220008374-020-001/29.12.2020 г., връчена лично на лицето на 05.02.2021 г., изменена със Заповеди № Р-22221220008374-020-002/27.04.2021 г., № Р-22221220008374-020-003/25.05.2021 г., издадени от Г. М. В. - Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК на М. К. К. за задължения на „БАЛКАНСКИ – 2000“ ЕООД за КД за данъчен период 2014 г., данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения, ДДС, вноски за ДОО - за осигурители, вноски за ЗО - за осигурители и вноски за УПФ – за осигурители, всичките за данъчни периоди м. 03.2015 г. Срокът за извършване на ревизията е до 05.07.2021 г.

С Решение № Р-22221220008374-098-001/25.05.2021 г. разглеждането и решаването на преписката от П. Н. Г., в качеството му на ръководител на ревизията е иззето и правомощията по извършване са възложени на И. Й. Л., в качеството на ръководител на ревизията, на основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221220008374-092-001 / 05.07.2021 г., срещу който в срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК, е подадено писмено възражение срещу констатациите в РД с вх. №59-00-126#20/26.07.2021 г. Същото е разгледано от органите по приходите по същество и е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА № Р-22221220008374-091-001/27.08.2021 г., издаден от Г. М. В., на длъжност началник сектор в ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и И. Й. Л., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Същият е връчен по електронен път на 31.08.2021 г.

С оглед установяване на факти и обстоятелства от значение за ангажиране на отговорността на М. К. за задължения на „БАЛКАНСТРОЙ - 2000“ ЕООД, в хода на ревизията са предприети процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, който по реда на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, е неразделна част от издадения РА.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на М. К. е връчено Искане за

представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ № Р-22221220008374-040-001/06.01.2021 г., в отговор на което са представени Анкетна карта с данни за кореспонденция, Справки от № 1 до № 5, включително за наличните активи, Декларация обр. № Сд-46 – за ликвидни изискуеми задължения към кредитори/доставчици, Нотариално заверено писмено съгласие от М. К. за разкриване на банкова тайна по личните й сметки и друго за разкриване на банкова тайна относно банковите сметки, касаещи дружествата, сдруженията, фирмите и организациите, които лицето представлява. Писмени обяснения относно въпроси поставени в ИПДПОЗЛ.

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК, са изпратени искания за представяне на документи, данни, сведения, писмени обяснения до трети лица /ИПДСПОТЛ/ – търговски банки в страната относно М. К., като получените отговори, са подробно описани на стр. 6-7 от РД. Същите не са относими към предмета на извършваната ревизия.

На основание чл. 45 от ДОПК, е извършена насрещна проверка на „БАЛКАНСКИ – 2000“ ЕООД, завършила с Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ № П-22221221043019-141-001/30.06.2021 г. На дружеството по реда на чл. 32 от ДОПК е връчено ИПДПОЗЛ с № П-22221221043019-040-001/11.03.2021 г., в отговор на което не са представени документи. Не са представени и данни за банковите сметки на „БАЛКАНСКИ – 2000“ ЕООД.

Извършена е проверка в електронния регистър на НАП, относно наличие на декларираните банкови сметки от дружеството, при която са констатирани банкови сметки в „ИНВЕСТБАНК“ АД, О. АД, Ц. АД, „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД и „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД. М. К. е представила нотариално заверено съгласие за разкриване на банковата тайна.

На основание чл. 37, ал. 5 и чл. 57 от ДОПК, са изпратени ИПДСПОТЛ, до посочените банки. Тъй като две от банките не са отговорил, от СРС е поискано постановяване за разкриване на сведения за операциите и наличностите по сметките на „БАЛКАНСКИ – 2000“ ЕООД в тези банки за периодите от 22.12.2014 г. до 15.04.2015 г. С Решение № 1015/04.06.2021 г., съдът е постановил разкриване на банкова тайна по процесните банкови сметки. От отговорите на банките е установено, че: „ИНВЕСТБАНК“ АД. - за посочения период липсва движение по сметката; О. АД - лицето не е клиент за цитирания период; Ц. АД – предоставена е информация за наличност по сметката, както и че за посочения период липсва движение по нея; „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД предоставя информация, от която е установено, че липсва движение по сметката, в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД сметката е „замразена“. Изготвена е справка по лице за извършени вписвания по партидата на „БАЛКАНСКИ - 2000“ ЕООД в Агенцията по вписванията и Търговския регистър.

Извършена е проверка за превозни средства по данни от КАТ за „БАЛКАНСКИ – 2000“ ЕООД, при която са установени притежаваните МПС, описани на стр. 7-10 от РД.

Изготвено е Искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-22221220008374-039-001/02.03.2021 г., изпратено до дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.. На основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, е издадено Постановление за предварително обезпечение с изх. № С210022-023-0000806/19.03.2021 г., връчено по електронен път на 01.04.2021 г. на ревизираното лице. С него е направен запор върху банковата сметка на М. К. в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД и върху 2бр. МПС.

При проверка в Търговски регистър е установено, че по партидата на „БАЛКАНСКИ – 2000“ ЕООД е вписана промяна на 15.04.2015 г., като от тази дата като управител и едноличен собственик на капитала на дружеството е вписан Г. Е. Н.. От обявения годишен финансов отчет /ГФО/ на дружеството за 2014г. е констатирано, че същият е заверен с подпис на 31.03.2015г., на която дата управител е била М. К. К.. Същата е била управител за периодите от 22.12.2014 г. до 15.04.2015 г.

Установено е, че по данни от счетоводния баланс, към 31 Декември на 2014 г. дружеството е приключило годината с печалба от 3 158 х. лв., както и че същото е разполагало с парични средства на каса.

При проверка в електронния регистър на НАП е установено, че за периодите от 22.12.2014 г. до 15.04.2015 г. от задълженото лице са извършени разпоредителни сделки с 9 бр. МПС, които са описани подробно в табличен вид на стр. 12 от РД. Таблицата съдържа рег. №, вид на ПС, марка/модел, дата на регистрацията, № на рама, вид на услугата, дата на прехвърляне и ЕГН на новия собственик. Не е посочено на каква цена са извършени прехвърлянията на МПС.

При справка в електронния регистър на НАП е установено, че дружеството има непогасени задължения за КД, ведно с дължимите лихви за 2014 г., декларирани с ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. №224351500403006/31.03.2015 г. и същите попадат в обхвата на ревизията. Дружеството също така има непогасени задължения за Д., ДДС, ДОО, ЗО и УПФ за данъчен период м. 03.2015 г. Същите са формирани по подадени справки-декларации по ЗДДС и подадени декларации образец №6, съгласно разпоредбите на Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване, съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица за съответните данъчни и осигурителни периоди.

В РД е отразено, че във връзка със събирането на задълженията по подадените декларации, от дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е извършено пълно проучване на имущественото състояние на „БАЛКАНСКИ – 2000“ ЕООД, при което не е установено годно за обезпечение имущество. Установено е, че задълженото лице не погасява задълженията си и е deregистрирано по реда на ЗДДС на 27.08.2015 г. - чл. 176 от ЗДДС. На база на събраните доказателства дългът е категоризиран като трудно събираем. Задълженията подлежат на изпълнение от публичен изпълнител по изпълнително дело № 22150024538/2015 г.

Направен е извод, че въпреки наличието на реализирана печалба от дейността на дружеството през финансовата 2014 г. и налични парични средства в касата на дружеството, с бездействията си М. К. в качеството си на управител и представляващ на „БАЛКАНСКИ – 2000“ ЕООД, е допуснала да не бъдат извършени плащания към бюджета за дължимите и изискуеми публични задължения. Също така, разпоредителните действия свързани с МПС, собственост на дружеството, са довели до намаляване на имущество му до степен непозволяваща изпълнението на възникналите задължения, т.е., лицето е действало недобросъвестно. На база на това са направени изводи за наличието на основания за прилагане на отговорността по чл. 19, ал. 1 и ал. 2, т. 1 от ДОПК за дължимите задължения, като подробно са разписани разпоредбите на чл. 19 от ДОПК и условията при които следва да се ангажира отговорността по този ред.

С оглед установената в хода на ревизионното производство фактическа обстановка, с обжалвания РА на основание чл. 19, ал. 1 от ДОПК на М. К. е вменена отговорност за

непогасените задължения на „БАЛКАНСКИ - 2000“ ЕООД както следва: КД в размер на 294 223,08 лв. за данъчен период 2014 г. и лихви 191 393,20 лв., Д. в размер на 182,65 лв. в данъчен период м. 03.2015 г. и лихви 117,44 лв., ДДС 34,58 лв. в данъчен период м. 03.2015 г. и лихви 22,36 лв., вноски за ДОО - за осигурители 438,82 лв. в данъчен период м. 03.2015 г. и лихви 282,16 лв., вноски за ЗО - за осигурители 174,96 лв. в данъчен период м. 03.2015 г. и лихви 112,50 лв., и вноски за УПФ - за осигурители 47,80 лв. в данъчен период м. 03.2015 г. и лихви 30,74 лв.

Жалбоподателят е оспорил ревизионния акт пред Директора на Дирекция „ОДОП“ с жалба вх. № 23-22-1478/14.09.2021г. , който го е потвърдил изцяло с решение № 1750/16.11.2021г.

В хода на делото е приети и приложени доказателствата по административната преписка, както и допълнително представените в хода на делото писмени доказателства.

С оглед установеното от фактическа страна Съдът формира следните правни изводи: Жалбата е подадена срещу годен за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Обжалваният ревизионен акт, в частта му, с която е потвърден при условията на чл. 156, ал. 6 от ДОПК от решаващия орган е издаден от орган по приходите, разполагащ с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията.

Процесният № Р-22221220008374-091-001/27.08.2021г., е издаден от компетентни органи – възложилият ревизията началник сектор при ТД на НАП Г. М. В., на длъжност началник сектор в ТД на НАП С. – орган, оправомощена със Заповед № РД-01-128/18.02.2020г. и И. Й. Л., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, съгласно решение № № Р-22221220008374-098-001/25.05.2021 г. на директора на ТД на НАП- С..

Настоящата инстанция констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите– негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и

това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

По същество жалбоподателят не оспорва обстоятелството, че за ревизирания период е била управител и представляващ дружеството "БАЛКАНСКИ-2000" ЕООД, което е продадено на трето лице на 15.04.2015г.

Съдът намира, че ревизиращите са доказали фактическия състав на отговорността по чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК, която е вменена на жалбоподателя с оспорения по делото РА, както е приел и ответника.

С нормите на чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК в действащите през процесните периоди редакции, законодателят е уредил особена хипотеза на лична имуществена отговорност на трети лица – управители, членове на органи на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължени лица по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК. От материално-правна гледна точка отговорността по чл. 19 от ДОПК е субсидиарна отговорност на специален субект по отношение на вземане от публично-правен характер, която отговорност е функция от изпълнението на фактическия състав, визиран в нормата. Същността на отговорността се състои във възникване на задължение за едно лице да заплати задълженията за данъци или задължителни осигурителни вноски на друго лице. В цитираната разпоредба са предвидени две хипотези на възникване на отговорността, за което се изисква кумулативното изпълнение на няколко предпоставки, за всяка от хипотезите по ал. 1 и 2 на посочената норма.

Съгласно чл. 19, ал. 1 /в действащата през процесните периоди редакция/, който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за несъбраното/непогасеното задължение.

Съгласно чл. 19, ал. 2 ДОПК управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено

юридическо лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 ДОПК носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски: 1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; 2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

Тълкуването на разпоредбата налага извод, че фактическият състав на същата включва следните елементи: 1. Субект на отговорността е управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител или пълномощник; 2. Наличие на задължение на лице по чл. 14, т. 1 или 2 ДОПК, 3. Действие – субектът да извърши действията, описани в двете точки на нормата, като действието следва да е извършено недобросъвестно; 4. Причинно - следствена връзка вследствие на това недобросъвестно действие – да не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. 5. Невъзможност да бъде събрано вземането - чрез допустими доказателствени средства органът по приходите следва да докаже, че дружеството не разполага с имущество, които е в състояние да покрие съществуващите публични задължения. 6. Граници на отговорността - в резултат на недобросъвестното си поведение лицето отговаря за пълния размер на непогасеното задължение по чл. 19, ал. 1 или до размера на извършените плащания – арг. на ал. 4 на чл. 19 ДОПК.

В сила от 04. 08.2017 г. в обхвата на ал. 2 на чл. 19 от ДОПК са включени действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг, в случай, че то бъде осребрено в полза на трето лице. Освен това, в обхвата на чл. 19 от ДОПК са включени мажоритарните собственици, като субекти на отговорността, въведена е презумпция за недобросъвестност, и редица други изменения, които не касаят конкретния случай.

Разпоредбата на чл. 19 от ДОПК е приложима спрямо лицата, посочени в нея, а именно - лице, което е било член на орган на управление, управител, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14 т. 1 и т. 2 от ДОПК. Лицата по чл. 14 т. 1 и т. 2 от ДОПК са лицата, носители на задължението за данъци или задължителни осигурителни вноски и лицата, задължени да удържат и внасят данъци или задължителни осигурителни вноски. За ангажиране на отговорността на определено лице по чл. 19 от ДОПК следва да се вземе предвид освен качеството на лицето - член на орган на управление, управител и т.н. и

конкретното му лично участие за настъпване на посочени в закона последици във вреда на фиска - действие или бездействие на лицето, изпълняващо управленски функции. Отговорността по чл. 19 от ДОПК почива върху недобросъвестно препятстване установяването и последващо събиране на данъци или задължителни осигурителни вноски или препятстване само на събирането на същите. Препятстването се състои в непосочване или невярно посочване на данни, които са известни на съответното лице или разпореждане с имуществото на дружество при условията на ал. 2. И в двата случая следва да е налице причинно-следствена връзка между недобросъвестно извършените действия, съответно бездействия и несъбираемостта на задължението. Причинно-следствената връзка между неправомерните действия на отговорните трети лица и причинената щета на фиска следва да бъдат доказани в производството по чл. 19-21 от ДОПК.

В настоящия казус отговорността на жалбоподателката, в качеството ѝ на управител на дружеството е ангажирана за задължения за публични вземания на друг субект, а именно дружеството „БАЛКАНСКИ - 2000“ ЕООД.

На първо място, по делото следва да се установи доколко правилно и законосъобразно е ангажирана отговорността на жалбоподателката с оглед наличието на всички изброени по-горе елементи от фактическия състав на чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК.

В случая не е спорен фактът и се подкрепя от доказателствата, че М. К. е била собственик на капитала и управител на „БАЛКАНСКИ - 2000“ ЕООД през периодите, включени в обхвата на процесната ревизия. Това обстоятелство по категоричен начин определя жалбоподателката като субект на отговорността по чл. 19 от ДОПК в двете ѝ хипотези. Обосновано в обжалвания съдебен акт е прието, че както недобросъвестността на ревизираното лице, така и причинно-следствената връзка между действията му и описания резултат са доказани и осъществяват състава на чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК

Видно от събраните в хода на ревизията доказателства са е установено, че жалбоподателката М. К. за периодите от 22.12.2014 г. до 15.04.2015 г., е имала качеството на управител на „БАЛКАНСКИ – 2000“ ЕООД. Задължения на представляваното от нея дружество през процесния период са установени по подадени ГДД, СД по ЗДДС и по подадени декларации обр. б. Установено е още от ревизиращия екип, че през времето през което е била управител на „БАЛКАНСКИ – 2000“ ЕООД, жалбоподателката К., си е извършила разпоредителни сделки с имуществото на задълженото юридическо лице /продажба на девет броя превозни средства/, подпобно описани на стр.12 от РД, водещи до намаляване на това имущество до степен, непозволяваща изпълнението на възникналите задължения, като въпреки наличието на реализираната печалба от дейността на дружеството през финансовата 2014 г. и налични парични средства в касите на дружеството, М. К. с бездействията си е допуснала да не бъдат извършени плащания към бюджета за дължимите и изискуеми публични задължения.

От наличните по преписката доказателства се установява по безспорен и категоричен начин, че задълженията за корпоративен данък на дружеството за 2014 г. произтичат от подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО, а останалите невнесени задължения на дружеството /ДДС, Д., вноски за ДОО, ЗО и УПФ/, произтичат от подадени декларации, изискуеми по закона, регламентиращ съответния данък /задълженията за ДДС произтичат от подадени справки – декларации, а задълженията за Д. и вноски за ДОО, УПФ и ЗО – от подадени от дружеството декларации обр. 6/.

Към 31.12.2014 г., е установено, че дружеството е приключило годината с печалба в размер на 3 158 хил. лв., както и че същото е разполагало с парични средства на каса.

В РД е установено още, че въпреки наличието на реализираната печалба от дейността на дружеството през финансовата 2014 г. и налични парични средства в касите на същото с бездействието си лицето М. К., в качеството си на управител и представляващ на „БАЛКАНСКИ - 2000“ ЕООД, е допуснала да не бъдат извършени плащания към бюджета за дължимите и изискуеми задължения.

Съгласно чл. 19, ал. 1 от ДОПК, който в качеството си на управител укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за непогасеното задължение. Отговорността възниква когато лицето е укрило факти и обстоятелства, които е следвало да представи на органа по приходите или на публичния изпълнител въз основа на негово искане за представяне на документи и писмени обяснения. В конкретния случай, във връзка с извършено отчуждаване на имущество – девет броя автомобили е установено, че съгласно наличните данни в ИС на НАП и КАТ, автомобилите са продадени през м. 03.2015 г., т.е. на лицето са били известни фактите относно размера на декларираната печалба за 2014 г. и размера на декларирания КД. Купувач на основната част от автомобилите е дружеството „ИБЕРИС“ ООД, ЕИК[ЕИК], за което дружество, е установено в хода на ревизията, че е свързано лице с М. К. и „БАЛКАНСКИ - 2000“ ЕООД.

За извършените отчуждавания на автомобилите /продажби/ дружеството „БАЛКАНСКИ - 2000“ ЕООД е било длъжно да издаде фактури за продажби и независимо от това дали е начислен или не ДДС във фактурите е било длъжно да ги включи в регистър Дневник за продажби. След извършен преглед на дневниците за продажби за периодите м. 03-05/2015 г., ревизиращите са установили, че дружеството не е включило фактури, издадени към „ИБЕРИС“ ООД. В тази връзка с РА правилно е достигнато до извода, че след като М. К. е управител през периода до 15.04.2015 г., то лицето е укрило информация за продадените автомобили, след като не е включило издадените документи за продажбите в Дневника за продажби и СД по ЗДДС.

Предвид гореизложеното, настоящата инстанция счита, че правилно е

приложена разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК.

В конкретния случай в е приложима и ал. 2 на чл. 19 от ДОПК, тъй като е налице намаляване на имуществото на „БАЛКАНСКИ - 2000“ ЕООД, което е довело до невъзможност да се съберат задълженията на юридическото лице. Правилно и законосъобразно, приходният орган е конкретизирал приложимата хипотеза на чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК. Задълженото лице, в качеството си на управител, е знаел за задълженията на дружеството, тъй като са били декларирани от него и от упълномощен от него представител, като разпореждането с девет броя МПС, собственост на дружеството през март 2015г., безспорно представлява намаление на имуществото на дружеството, поради което правилно е прието от органите по приходите, че управителят отговаря за невъзможността за събиране на декларираните публични вземания в този размер. При това положение безспорно е налице и субективната страна на състава на отговорността в случая, тъй като ревизираното лице е било запознато с характера и значението на действията си и съзнателно е искало или допускало настъпването на резултата - публичните задължения да не бъдат събрани.

Настоящата инстанция счита, че е налице причинно-следствена връзка между извършеното отчуждаване на имущество на дружеството и невъзможността дружеството да погаси част от публичните си задължения (съответен на размера на изтеглените суми). Освен това, по делото не е доказано несъбираемостта на вземанията да се дължи на друга причина, освен на поведението на управителя.

Предвид гореизложеното, настоящата инстанция счита, че правилно с РА е ангажирана отговорност по чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК.

Налице е и изпълнение на разпоредбата на чл. 20 от ДОПК.

Според констатациите, изложени в РД във връзка със събирането на описаните задължения, от дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е извършено пълно проучване на имущественото състояние на „БАЛКАНСКИ – 2000“ ЕООД, при което не е установено годно за обезпечение имущество. Установено е, че задълженото лице не погасява задълженията си и е deregистрирано по реда на ЗДДС на 27.08.2015 г. Дългът е категоризиран като трудно събираем.

По делото е приложена служебна бележка, от която е видно, че на 04.12.2020 г., във връзка с писмо изх. №93-00-5625/27.02.2019 г. на Изпълнителния директор на НАП, е изпратен списък на лица с проучено имуществено състояние и данни за имуществото на управителите, за предприемане на действия по компетентност, справка за задълженията на дружеството към 22.12.2020 г. и извадка от екселска таблица, където лицето е посочено с трудно събираем дълг, с общ размер на вземанията – 461 154,82 лв.

По отношение на начислената лихва за забава следва да се съобрази, че доколкото се касае за публични задължения, за които съгласно материалните данъчни закони при невнасянето им в срок се дължи лихва /каквото е общото правило за паричните задължения и в гражданското право/, поради което

същата е длъжима и третото задължено лице. За да се приеме, че отговорността е ограничена само до главницата, това следва да е изрично регламентирано в законовата норма. Поради липса на такова изрично ограничаване на отговорността в този аспект, отговорността на третото лице по чл. 19 от ДОПК, при условията на същия член, следва да е за задължението на юридическото лице за данъци - както за главницата, така и за лихвата, длъжима от законовия падеж на това задължение до датата на погасяването му, като изчисляването ѝ е до датата на издаване на РА, което изискване е спазено. Следователно, процесния РА е законосъобразен и в частта на установените задължения за лихви. С тълкувателно решение № 5/29.03.2021 г. по тълк. д. № 7/2019 г., на ОСС на ВАС, е прието, че отговорността по чл. 19, ал. 1 и ал. 2 ДОПК на третото задължено лице включва установеното задължение за лихви на главния длъжник.

По изложените съображения за неоснователност на жалбата същата следва да бъде отхвърлена. С оглед изхода на спора основателна е претенцията на ответника за заплащане на юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК М. К. К. следва да бъде осъден да заплати по сметка на ЦУ на НАП - С. сумата 24 132,41 лв. (двадесет и четири хиляди лева сто тридесет и два лева и 41 ст.) разноски по делото, определена по правилото на чл. 8, ал. 1 вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (ДВ, бр. 45/2020 г.).

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 7-ми състав.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. М. К. против Ревизионен акт № Р-22221220008374-091-001/27.08.2021г., издаден от Г. М. В.-Н. на длъжност Началник сектор, възложил ревизията и И. Й. Л. главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, с който е ангажирана отговорността на жалбоподателката по чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК за задължения на "БАЛКАНСКИ - 2000 " ЕООД, потвърден с Решение № 175016.11.2021г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ при Централно управление на НАП - С. за задълженията на в общ размер на 487 060,29 лв., в т.ч. корпоративен данък /КД/ 294 223,08 лв. за данъчен период 2014 г., данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения /Д./ 182,65 лв., ДДС 34,58 лв., вноски за ДОО - за осигурители 438,82 лв., вноски за ЗО - за осигурители 174,96 лв. и вноски за УПФ - за осигурители 47,80 лв., всичките за данъчен период м. 03.2015 г. и лихви в общ размер на 191 958,40 лв.

ОСЪЖДА М. М. К. да заплати по сметка на ЦУ НАП – С. сумата 24 132,41 лв. (двадесет и четири хиляди лева сто тридесет и два лева и 41 ст.), представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен

срок от съобщаването му на страните, чрез връчване на препис от акта.

СЪДИЯ: